

Samotáři

Vladimír Mišík

Už mám teď lampu ženu psa a klid
a na dubovém stole dobře se mi píše
Nebýt těch samotářů - je to zoufalé
Krajinou plnou domečků chodí jak po sále
Nebýt těch samotářů - je to zoufalé
Krajinou plnou domečků chodí jak po sále

a jsou jich tisíce a mračna
jsou jich davy a nikdy sami být je neunaví
Stékají světu ze střechy do jitřních šeríků
a jsou jich plné knihovny a plní naše lodi
Stékají světu ze střechy do jitřních šeríků
a jsou jich plné knihovny a plní naše lodi
V podzemí žijí s krysami zdvižemi jedou do poschodí
A v ložnicích jich přibívá Jak vody jako vody
Už mám teď lampu ženu psa a stůl na kterém píši
nebýt těch samotářů kteří nedovedou chvilku nebýt tiší
kteří nedovedou chvilku nebýt tiší....